

Przepisy o warunkach legalizowania wag handlowych zwyczajnych.

WAGI NIERÓWNOGRAMIENNE.

Wagi dziesiętne.

Na podstawie art. 11, 12 i 16 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. poz. 211), §-u 19-go Ustawy Rzeszy Niemieckiej o miarach (Mass-u. Gewichtsordnung) z dnia 30 maja 1908 r. (R. G. Bl. str. 349) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. poz. 166) zarządza się co następuje:

§ 1.

Wagi dziesiętne powinny odpowiadać przepisom o warunkach legalizowania, ustanowionym dla wag nierównoramiennych wogóle (POM poz. 2,64/1), o ile nie zostają zmienione przez przepisy niniejsze.

§ 2.

Wagi dziesiętne o podstawie drewnianej i nośności, nie przekraczającej 400 kg, godne legalizacji pierwotnej, powinny ponadto (§ 1) należeć do jednego z typów, dopuszczonych do legalizacji przez Główny Urząd Miar.

§ 3.

Wagi dziesiętne o podstawie trójkątnej drewnianej i nośności, nie przekraczającej 400 kg, są godne legalizacji następczej głównej, o ile pomost ich wystaje z każdej strony poza podstawę w części, przylegającej do oparcia, nie więcej niż o 20 mm.

§ 4.

Uchyla się Przepisy o warunkach legalizowania wag handlowych zwyczajnych: wagi nierównoramienne: wagi Quintenz'a (strasburskie) z dnia 21 czerwca 1924 r. (POM poz. 2,65/1), Uzupełnienie I tychże Przepisów z dnia 20 grudnia 1924 r. (POM poz. 2,653) oraz wszystkie inne przepisy i rozporządzenia, sprzeczne z niniejszemi.

W szczególności uchyla się w byłej dzielnicy austriackiej:

§ 29 Przepisów o warunkach legalizowania (Eichordnung), wydanych przez b. c. k. Komisję Normującą Legalizowanie 19 grudnia 1872 r. (R. G. Bl. r. 1872 № 171);

§ 24 instrukcji VI z 19 grudnia 1872 r., o ile dotyczy wag dziesiętnych;

§§ 25, 35 i 38 tejże instrukcji;

rozdział 5-y rozp. N E K z 31 grudnia 1874 r. (V B E str. 21 i 22);

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 25 lutego 1926 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

rozdział 5-y uzupeł. instrukcji VI z 5 września 1877 r., o ile dotyczy wag dziesiętnych (V B E str. 104);

rozdział 2-i uzupeł. instrukcji VI z 19 lipca 1879 r., o ile dotyczy wag dziesiętnych (V B E str. 141);

rozdział 2-i uzupełnienia 8-go przep. o war. leg. z 21 czerwca 1882 r., o ile dotyczy wag dziesiętnych (R. G. Bl. r. 1882 № 122 — V B E str. 174);

rozdział 4-y uzupeł. instrukcji VI z 16 stycznia 1884 r. (V B E str. 179 i 180);

rozp. N E K № 2624 z 19 lipca 1890 r., o ile dotyczy wag dziesiętnych (V B E str. 304);

uzup. 19-e przep. o war. leg. z 4 listopada 1891 r., o ile dotyczy wag dziesiętnych (R. G. Bl. r. 1891 № 166 — V B E str. 342 i 343);

rozp. N E K № 2834 z 31 maja 1897 r. (V B E str. 696);

rozp. N E K № 2135 z 27 kwietnia 1904 r., o ile dotyczy wag dziesiętnych (V B E str. 1156).

W byłej dzielnicy pruskiej uchyla się:

§ 90 przepisów o warunkach legalizowania (Eichordnung), wydanych przez b. c. Komisję Normującą Legalizowanie z dnia 8 listopada 1911 r. (R. G. Bl. str. 960), oraz wszelkie przepisy o warunkach legalizowania, zawarte w „Instruktion VI” i jej uzupełnieniach, jak też w „Beschreibung u. Erläuterung zu d. bildl. Darst. d. eichf. Gatt. v. Messger” wraz z uzupełnieniami, o ile przepisy te dotyczą wag dziesiętnych.

§ 5.

Przepisy niniejsze otrzymują moc obowiązującą od dnia 1 października 1926 r.

Warszawa, dnia 8 lutego 1926 r.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR:

L. S.

(—) *inż. Z. Rauszer*

GŁÓWNY URZĄD MIAR

№ 26. I. 292. 1.